

al que ells consideren habitual. Una aula inclusiva dona cabuda a diferents capacitats, a distintes formes de llenguatge i comunicació, a diverses formes de mobilitat i a múltiples maneres d'apropar-se i comprendre l'entorn. La convivència mútua enriqueix a totes les persones, desenvolupa una societat més justa i tolerant, en què les diferències no s'entenen com un impediment, sinó com a una oportunitat de creixement personal i social per a tota la comunitat educativa.

ÀREA 1. CREIXEMENT EN HARMONIA

L'àrea Creixement en Harmonia se centra en les dimensions personal i social dels alumnes, enteses com a inseparables i complementàries, que es desenvolupen i regulen de manera progressiva, conjunta i harmònica, encara que només adquireix sentit des de la complementarietat amb les altres dues, ja que es produeix en un entorn físic i natural determinat i necessita que s'utilitzin diferents llenguatges i representacions de la realitat.

Des del profund respecte als ritmes i estils de maduració individuals, els processos d'ensenyament i aprenentatge han d'adaptar-se a les característiques personals, necessitats, interessos i estil cognitiu de cada alumne. S'atén, per tant, al desenvolupament físic i motor, a l'adquisició gradual del control de si mateix i al procés gradual de construcció de la pròpia identitat, fruit de les interaccions amb ell mateix, amb l'entorn i amb els altres. En aquest procés, s'anirà avançant des de la dependència total de l'adult cap a una progressiva autonomia, en la mesura en què cada individu va aprenent a integrar i a utilitzar els recursos i estratègies que li faciliten un desenvolupament ajustat i adaptat.

Les competències específiques de l'àrea identifiquen les actuacions que s'espera que els alumnes siguin capaços de desplegar en relació amb el seu propi desenvolupament personal i social al llarg de l'etapa, com a conseqüència de la intervenció educativa. Les tres primeres competències específiques desenvolupen aspectes relacionats amb el seu propi desenvolupament personal: el progressiu control d'ells mateixos, que van adquirint a mesura que construeixen la seva pròpia identitat, comencen a establir relacions afectives amb els altres i van utilitzant els recursos personals per desenvolupar-se en el medi d'una forma cada vegada més ajustada i independent, valorant i confiant en les seves possibilitats i qualitats, i respectant les dels altres. L'última competència específica atén la necessària correlació entre la construcció de la pròpia identitat i les interaccions en l'entorn sociocultural en el qual aquella es produeix, ressaltant la importància de propiciar i afavorir interaccions sanes, sostenibles, eficaces, igualitàries i respectuoses.

Els sabers bàsics de l'àrea es presenten en quatre grans blocs: els dos primers se centren en el desenvolupament de la pròpia identitat, en les seves dimensions física i afectiva; el tercer, en la cura d'un mateix i en la cura de l'entorn; i el quart té a veure amb la interacció amb el medi cívic i social.

En les primeres etapes del desenvolupament, el propi cos és font d'aprenentatges, de relació, d'expressió i base de l'activitat autònoma. L'entorn escolar ha de proporcionar el context adequat i l'acompanyament necessari, sota una mirada atenta, pacient i respectuosa, perquè els alumnes puguin descobrir el plaer que els proporciona l'activitat per iniciativa pròpia, que és una de les seves principals necessitats en relació amb el seu entorn, en un ambient estimulant de seguretat, calma i tranquil·litat. D'aquesta manera, aniran reconeixent el seu cos globalment i parcialment, les possibilitats perceptives i d'acció, expressió i moviment, així com les limitacions, i seran capaços d'identificar les sensacions que experimenten, gaudir amb elles i servir-se de les possibilitats expressives del cos per manifestar-les.

Al llarg de l'etapa, s'evolucionarà des d'una activitat reflexa i involuntària cap a una activitat motora cada vegada més intencional, que es va desenvolupant en paral·lel al control progressiu del seu cos. L'adquisició de destreses, cada vegada més complexes, serà el resultat de respondre a la necessitat d'utilitzar instruments i eines en les activitats quotidianes i en els jocs motors, sensorials, simbòlics i amb regles.

El desenvolupament de la personalitat i l'affectivitat en aquesta etapa es correspon amb la construcció de la pròpia identitat, diferenciada de les altres. La intervenció educativa ha de guiar i fomentar l'assoliment d'una autoimatge ajustada i positiva en tots els aspectes, al marge d'estereotips de gènere.

És l'edat en la qual es produeix el descobriment de la sexualitat i s'inicia la construcció sexual i de gènere. També en aquest aspecte, és el moment d'acompanyar cada alumne en el seu propi desenvolupament personal, respectar la diversitat afectiva-sexual i ajudar-lo a identificar i eliminar tota discriminació, posant especial esment a les discriminacions per raó de sexe. En aquest sentit, és important recordar que la interacció amb la persona adulta orienta i modela en gran manera l'alumne, atès que tendeix a imitar i reproduir les estratègies relacionals de les persones adultes que els envolten; per això és imprescindible identificar i erradicar, si és el cas, els possibles mecanismes de discriminació oculta que puguin persistir en l'entorn escolar.

El desenvolupament de l'affectivitat és especialment rellevant en aquesta etapa, ja que és la base dels aprenentatges i conforma la personalitat infantil. Per això, s'ha de treballar des del primer moment amb el reconeixement, l'expressió i el control progressiu d'emocions i sentiments. L'expressió instintiva de les primeres emocions, associada sobretot a la satisfacció de les necessitats bàsiques, anirà evolucionant cap a formes progressivament complexes i sofisticades, conscients de les normes i valors socials. La interacció amb l'entorn proporciona una informació d'un mateix que contribueix, en gran manera, a la construcció de la pròpia imatge, lligada al seu torn al desenvolupament de sentiments de seguretat, autoconfiança i autoestima.

L'atenció als infants ha de respondre a paràmetres de qualitat afectiva i relacional i contribuir a la presa de consciència de si mateix i de les seves possibilitats. Les necessitats han d'atendre's en un clima acollidor i tranquil, que proporcioni el temps necessari perquè cada moment es visqui com una experiència plaent. Només a partir d'aquesta sensació de benestar i seguretat, la resta de principis aconsegueix un valor significatiu i global. En aquest marc, la vida escolar s'organitza entorn de rutines estables, planificades a partir dels ritmes biològics i vinculades a l'adquisició progressiva d'hàbits saludables d'alimentació, higiene i descans. De manera gradual, s'incrementarà la seva iniciativa per incorporar en les situacions quotidianes els hàbits que contribueixen a la cura del propi cos i dels espais en els quals transcorre la seva vida quotidiana, en paral·lel al desenvolupament de l'autonomia personal i el despertar de la consciència de la relació d'interdependència i ecodependència entre les persones i l'entorn. Així, es produirà el progrés des de la dependència completa cap a una certa autonomia en la satisfacció de les seves necessitats i en l'adquisició d'hàbits sostenibles i socialment responsables.

L'establiment de vincles afectius de qualitat amb les persones significatives que l'envolten potenciarà la interacció i la curiositat infantil per explorar, conèixer i comprendre la realitat. Perquè l'escolarització es converteixi en una primera experiència vital emocionant i satisfactòria, s'ha de produir en un entorn ric, segur i estimulant. Les mares, pares o tutors legals són els primers responsables de la seva salut, benestar i desenvolupament; és imprescindible facilitar-ne la participació en la creació d'un vincle segur a l'entorn educatiu. Aquesta participació pot incloure la seva presència a l'aula, especialment en els períodes d'adaptació.

Amb la incorporació a l'entorn escolar, aniran descobrint la seva pertinença al medi social: s'amplien de manera significativa les relacions interpersonals, es generen nous vincles i es desenvolupen actituds com la confiança, l'empatia i l'afecció segura, que constitueixen la sólida base per a la seva socialització. L'aula es converteix en una petita comunitat de convivència en la qual es desenvolupen les habilitats socials i cada persona pot expressar les seves necessitats respectant les dels altres, entenent que les pautes elementals de convivència es deriven del respecte mutu, i aprenent a gestionar i resoldre els conflictes de manera dialogada i evitant qualsevol tipus de violència i discriminació.

La diversitat cultural possibilita l'accés dels alumnes als diversos usos i costums socials des d'una perspectiva oberta i integradora que els permeti conèixer les diverses manifestacions culturals presents en la societat i generar així actituds d'acceptació, respecte i estima.

COMPETÈNCIES ESPECÍFIQUES

1. Progressar en el coneixement i control del cos i en l'adquisició de diferents estratègies, adequant les seves accions a la realitat de l'entorn d'una manera segura, per construir una autoimatge ajustada i positiva

El coneixement, valoració i control que els infants van adquirint de si mateixos i de l'ús dels recursos del propi cos, al costat de la utilització dels sentits per desenvolupar-se en el medi de forma cada vegada més ajustada i independent, són aspectes fonamentals que van conformant la seva autonomia i la seva autodeterminació.

Reconèixer-se com a persones diferenciades de les altres, elaborar la noció del «jo» i formar-se una autoimatge positiva són processos rellevants que requereixen la presa de consciència sobre les possibilitats d'un mateix, a partir de la identificació de les qualitats personals i de les diferències respecte a les altres persones, des de l'acceptació i el respecte. Aquests processos es produueixen a partir de les interaccions espontànies amb el medi, de les sensacions que experimenten i de l'exploració de si mateixos, dels objectes i de l'entorn.

A través del joc viuen experiències que contribueixen al seu desenvolupament harmònic i integral, i demostren un control i autonomia creixents del seu cos i també major independència respecte a les persones adultes. Experimentar les possibilitats motrius i sensitius del propi cos servirà per avançar en el control dinàmic en desplaçaments i moviments, superar reptes i elaborar un esquema corporal cada vegada més ajustat. També servirà per desenvolupar destreses necessàries en l'exploració, manipulació i ús de materials comuns.

2. Reconèixer, manifestar i regular progressivament les emocions, expressant necessitats i sentiments per aconseguir benestar emocional i seguretat afectiva

Conèixer i iniciar-se en el maneig de les emocions és una eina fonamental per poder fer front, gradualment, amb seguretat i autonomia, a situacions canviants i incertes presents en la seva vida quotidiana. En la satisfacció de les seves pròpies necessitats i en les situacions de joc és on les emocions estan més vinculades al desenvolupament del jo i al coneixement de les normes i valors socials, ja que, a través de les interaccions amb les altres persones, s'avança en la identificació, comprensió i regulació de les emocions pròpies i en l'apropiació d'informació molt valuosa sobre un mateix. Tot això anirà contribuint de manera decisiva a la interiorització de sentiments de seguretat i de confiança personal, dos aspectes fonamentals per a la construcció de l'autoestima i la formació d'una autoimatge positiva i ajustada, allunyada dels estereotips sexistes. També es desenvolupa la confiança en els altres, la qual cosa incideix en la millora de les relacions socials, de la motivació pròpia respecte a les activitats i jocs, i de la comprensió i expressió del que sent, pensa, prefereix i li interessa.

Establir relacions harmonioses i de qualitat suposa potenciar que cada alumne pugui identificar i superar els seus límits, reforçar les fortaleses, regular les necessitats personals, valorar els èxits, aprendre dels errors de manera constructiva acceptant positivament les correccions, prendre iniciatives pròpies sobre la seva persona i sobre l'entorn, i establir metes realistes i ambicioses amb creativitat i responsabilitat, sentint-se reconegut dins del grup.

3. Adoptar models, normes i hàbits, desenvolupant la confiança en les possibilitats i sentiments d'assoliment, per promoure un estil de vida saludable i eco socialment responsable

L'adquisició d'hàbits saludables i sostenibles i la seva progressiva integració en la vida quotidiana contribueix a la cura del propi cos, així com a l'assoliment d'una creixent autonomia. En aquest procés resulta imprescindible que conequin i reflexionin sobre les normes que contribueixen a crear tendències d'actuació respectuoses amb ells mateixos, amb els altres i amb el medi, des d'una perspectiva interdependent i ecològicament responsable. S'espera també que es produueixi un inici en la reflexió sobre el consum responsable de béns i recursos, i es promou l'activitat física com a conducta saludable.

Tot això es transfereix a l'aula a través de la realització de rutines enteses com a pràctiques seqüenciades que es repeteixen de manera estable i intencional per afavorir la regulació dels ritmes biològics i l'ajust als temps personals. Per això, cal trobar moments d'atenció personal, a través d'un tracte individualitzat a cada alumne, especialment en allò que fa referència a la satisfacció de les seves necessitats, a partir del seu ritme biològic i procurant-ne el benestar i confortabilitat. Tot això contribueix al desenvolupament d'una percepció més ajustada de si mateix i al sentiment d'assoliment derivat de la percepció de la progressiva competència adquirida en les activitats relacionades amb l'alimentació, la higiene, el vestir o el descans.

Finalment, s'han d'estimular iniciatives relatives a la importància de tenir cura d'un mateix i de l'altre i de prevenir els riscos i evitar els accidents.

4. Establir interaccions socials en condicions d'igualtat, valorant la importància de l'amistat, el respecte i l'empatia, per construir la seva pròpia identitat basada en valors democràtics i de respecte als drets humans

La construcció de la identitat és un dels resultats del conjunt d'interaccions amb l'entorn social pròxim. En aquest procés de reformulació dels recursos cognitius i afectius necessari per establir noves relacions amb els altres i amb el món, cal proporcionar-los sentiments de seguretat i confiança mitjançant la creació de vincles d'afecció sans i estables que facin que se sentin respectats, volguts i valorats, i adoptin de manera natural els models socials adequats en un entorn de cooperació, respecte i empatia.

En les primeres etapes, l'infant comença a percebre's com a diferent als altres; és capaç de percebre les expressions emocionals de les altres persones, però encara no pot adoptar el seu punt de vista. Mitjançant les diferents interaccions i la mediació de les persones adultes, anirà assimilant de manera natural i progressiva models adequats de relació social, basats en el respecte, l'empatia, la promoció de la igualtat entre homes i dones i el respecte als drets humans.

El reconeixement i estima cap a la pluralitat sociocultural de l'aula s'ha de fomentar mitjançant activitats i jocs que posin en valor els diferents costums i tradicions i afavoreixin la comunicació assertiva de les necessitats pròpies i l'escolta activa de les dels altres en processos educatius i cooperatius. En aquesta línia, la interacció amb altres alumnes amb necessitats sensorials, físiques o cognitives afavorirà el desenvolupament d'una perspectiva que els permeti entendre que la inclusió és enriquidora. D'aquesta manera, els alumnes van integrant eines per oferir i demanar ajuda i resoldre conflictes de manera dialogada, amb la finalitat d'aconseguir una meta comuna. Tot això reforça el sentit de pertinença a un grup social, contribueix a aprendre a viure en harmonia amb les altres persones i afavoreix el treball en equip.

PRIMER CICLE

Criteris d'avaluació

Competència específica 1

1.1. Adequar les accions i reaccions a cada situació, en una interacció lúdica i espontània amb l'entorn, explorant les possibilitats motores i perceptives i progressant en precisió, seguretat, coordinació i intencionalitat.

1.2. Mostrar acceptació i respecte pel propi cos i el dels altres, avançant progressivament en el coneixement d'aquest.

1.3. Manifestar aptitud emocional i sentiments de seguretat i afecte en la realització de cada acció.

1.4. Adquirir nocions temporals bàsiques per ubicar-se en el temps a través de les activitats i rutines de la vida quotidiana, i amb altres esdeveniments.

Competència específica 2

2.1. Expressar emocions i sentiments, i desenvolupar de manera progressiva la consciència emocional i estratègies de regulació emocional.

2.2. Relacionar-se amb les altres persones, i acceptar i mostrar afecte de manera lliure, segura, respectuosa i allunyada d'estereotips.

2.3. Afrontar petites adversitats, manifestant actituds de superació, i sol·licitant i prestant ajuda.

Competència específica 3

3.1. Incorporar estratègies i hàbits relacionats amb la cura de l'entorn i la cura personal, tot manifestant satisfacció pels beneficis que els aporta.

3.2. Reconèixer i anticipar la successió temporal d'activitats, ritmes biològics i pautes socioculturals que estructuren la dinàmica quotidiana, associant-la a elements, procediments i actituds concretes.

Competència específica 4

4.1. Establir vincles i relacions afectives saludables, demostrant actituds d'afecte i empatia cap a les altres persones, tot respectant els distints ritmes individuals.

4.2. Reproduir conductes i situacions prèviament observades en l'entorn pròxim, basades en el respecte, l'empatia, la igualtat de gènere, el tracte no discriminatori a les persones amb discapacitat i el respecte als drets humans, a través del joc d'imitació.

4.3. Iniciar-se en la resolució de conflictes amb els seus iguals amb la mediació de la persona adulta, i experimentar els beneficis d'arribar a acords.

Sabers bàsics

A. El cos i el control progressiu d'aquest

- Descobriment i reconeixement de la pròpia imatge i la de les persones de l'entorn. Identificació i respecte de les diferències.
- Curiositat i interès per l'exploració sensitiva i motora. Integració sensorial del món a través de les capacitats perceptives i motrius.
- Exploració i experiències actives. El moviment lliure com a font d'aprenentatge i desenvolupament.
- El contacte amb les altres persones i amb els objectes. Iniciativa i curiositat per aprendre noves habilitats.
- Experimentació manipulativa i domini progressiu de coordinació visual i motora en el contacte amb objectes i materials.
- Adaptació i progressiu control del moviment i de la postura a les diferents situacions de la vida quotidiana.
- Estratègies per identificar, resoldre i evitar situacions de risc o perill.
- El joc com a activitat pròpia per al benestar i gaudi. Joc exploratori, sensorial i motor.

B. Desenvolupament i equilibri afectiu

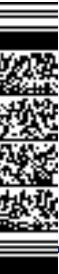

- Identificació i adequació d'estats emocionals a les diferents situacions: temps d'espera, petites frustrations associades a la satisfacció de necessitats bàsiques i cures.
 - Identificació progressiva de les causes i les conseqüències de les emocions bàsiques.
 - Acceptació i control progressiu de les emocions i manifestacions pròpies més cridaneres.
 - Aproximació a estratègies per aconseguir seguretat afectiva: cerca d'ajuda, demanda de contacte afectiu.
- C. Hàbits de vida saludable per a la cura d'un mateix i la cura de l'entorn
- Adaptació progressiva dels ritmes biològics propis a les rutines i ritmes de grup.
 - Cures i necessitats bàsiques higièniques, corporals, afectives i emocionals.
 - Rutines relacionades amb l'autonomia i la responsabilitat individual: anticipació d'accions; normes socials associades a la vida quotidiana en els moments d'alimentació, de descans, d'higiene, de desplaçaments, etc.
 - Hàbits sostenibles i socialment responsables relacionats amb l'alimentació, la higiene i la neteja personal, el descans o la cura dels espais.
 - Accions que afavoreixen la salut i generen benestar. Interès per oferir un aspecte saludable i endreçat. Activitat física estructurada.
- D. Interacció socioemocional en l'entorn. La vida al costat dels altres
- La diversitat familiar.
 - La transició del grup familiar al grup social de l'escola.
 - Els primers vincles afectius. Obertura i interès cap a altres persones. Sentiments de pertinença i vinculació afectiva amb les persones de referència.
 - L'aula i el centre com a grups socials de pertinença.
 - Relacions afectuoses i respectuoses.
 - Aproximació a la diversitat derivada de distintes formes de discapacitat i les seves limitacions en la vida quotidiana.
 - Hàbits i regulació del comportament en funció de les necessitats dels altres: escolta, espera, cura i ajuda.
 - Estratègies elementals per a la gestió de conflictes.
 - Desenvolupament d'actituds d'espera i de participació activa. Acceptació de petites responsabilitats en activitats i jocs.
 - Celebracions, costums i tradicions culturals pròpies del territori i presents en l'entorn més proper.

SEGON CICLE

Criteris d'avaluació

Competència específica 1

- 1.1. Progressar en el coneixement del seu cos ajustant accions i reaccions i desenvolupant l'equilibri, la percepció sensorial i la coordinació en el moviment.
- 1.2. Manifestar sentiments de seguretat personal en la participació en jocs i en les diverses situacions de la vida quotidiana, confiant en les pròpies possibilitats i mostrant iniciativa.
- 1.3. Manejar diferents objectes i eines en situacions de joc i en la realització de tasques quotidianes, mostrant un control progressiu i de coordinació en la motricitat fina.
- 1.4. Participar en contextos de joc dirigit i espontani ajustant-se a les seves possibilitats personals.

Competència específica 2

- 2.1. Identificar i expressar les necessitats i sentiments, i ajustar progressivament el control de les seves emocions.
- 2.2. Oferir i demanar ajuda en situacions quotidianes, i valorar els beneficis de la cooperació i l'ajuda entre iguals.
- 2.3. Expressar inquietuds, gustos i preferències, i mostrar satisfacció i seguretat sobre els assoliments aconseguits.

Competència específica 3

- 3.1. Realitzar activitats relacionades amb la cura personal i la cura de l'entorn amb actitud de respecte, mostrant autoconfiança i iniciativa.
- 3.2. Respectar la seqüència temporal associada als esdeveniments i activitats quotidianes, adaptant-se a les rutines establertes per al grup i desenvolupant comportaments respectuosos cap a les altres persones.

Competència específica 4

- 4.1. Participar amb iniciativa en jocs i activitats col·lectives relacionant-se amb altres persones amb actituds d'afecte i empatia, tot respectant els distints ritmes individuals i evitant tot tipus de discriminació.
- 4.2. Reproduir conductes, accions o situacions a través del joc simbòlic en interacció amb els seus iguals, identificant i rebutjant tot tipus d'estereotips.

4.3. Participar activament en activitats relacionades amb la reflexió sobre les normes socials que regulen la convivència i promouen valors com el respecte a la diversitat, el tracte no discriminatori cap a les persones amb discapacitat i la igualtat de gènere.

4.4. Desenvolupar destreses i habilitats per a la gestió de conflictes de manera positiva, i proposar alternatives creatives i tenint en compte el criteri d'altres persones.

4.5. Participar, des d'una actitud de respecte, en activitats relacionades amb costums i tradicions ètniques i culturals presents en el seu entorn, mostrant interès per conèixer-les.

Sabers bàsics

A. El cos i el seu control progressiu

- Imatge global i segmentària del cos: característiques individuals i percepció dels canvis físics.
- Autoimatge positiva i ajustada davant els altres.
- Identificació i respecte de les diferències.
- Els sentits i les seves funcions. El cos i l'entorn.
- El moviment: control progressiu de la coordinació, to, equilibri i desplaçaments.
- Implicacions de la discapacitat sensorial o física en la vida quotidiana.
- Domini actiu del to i la postura a les característiques dels objectes, accions i situacions.
- El joc com a activitat plaent i font d'aprenentatge. Normes de joc.
- Progressiva autonomia en la realització de tasques.

B. Desenvolupament i equilibri afectiu

- Eines per a la identificació, expressió, acceptació, regulació i control progressiu de les pròpies emocions, sentiments, vivències, preferències i interessos.
- Estratègies d'ajuda i col·laboració en contextos de joc i rutines.
- Estratègies per desenvolupar la seguretat en si mateix, el reconeixement de les possibilitats pròpies i l'assertivitat respectuosa cap als altres.
- Acceptació constructiva d'errors i correccions: manifestacions de superació i assoliment.
- Valoració del treball fet: desenvolupament inicial d'hàbits i actituds d'esforç, constància, organització, atenció i iniciativa.

C. Hàbits de vida saludable per a la cura personal i la cura de l'entorn

